

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 24 września 2012 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Anna Dąbrowska – Puszkiewicz
Członkowie:	<i>Przewodniczący GKO:</i>	Jan Pyrcak (spr).
	<i>Z-pca Przewodniczącego GKO:</i>	Marcin Krzywoszyński
Protokolant:		<i>Hanna Kąkol</i>

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2012 r. odwołania Obwinionego od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z dnia 22 maja 2012 r. sygn. akt (...), którym uznano Obwinionego (Y), pełniącego w czasie zarzucanego czynu funkcję Komandora (...) Klubu w (...), winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.) - zwanej dalej także ustawą, polegającego na nieterminowym rozliczeniu dotacji w wysokości 10 000,00 zł udzielonej na mocy umowy Nr (...) z dnia 24 czerwca 2009 r., tj. z naruszeniem art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) oraz wymierzono Obwinionemu karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania,

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 1) **uchyla zaskarżone orzeczenie w całości,**
 - 2) **uznaje Obwinionego (Y) pełniącego w czasie zarzucanego czynu funkcję Komandora (...) Klubu, winnym popełnienia, w dniu 6 sierpnia 2009 r., naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 9 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na nieterminowym rozliczeniu dotacji w wysokości 10 000,00 zł udzielonej na mocy umowy Nr (...) z dnia 24 czerwca 2009 r., tj. z naruszeniem art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.);**
2. **na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy odstępuje od wymierzenia kary;**
 3. **na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy obciąża kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Marszałek Województwa (...) poinformował w dniu 8 marca 2010 r. Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpatrywanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) – zwanego dalej Rzecznikiem I instancji, o ujawnionych okolicznościach wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez (Y) – Komandora (...) Klubu z siedzibą w (...), polegające na nieterminowym rozliczeniu dotacji.

Z zawiadomienia wynikało, że (...) Województwa (...) na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536 ze zm.) oraz Uchwały nr (...) Województwa z dnia (...) w sprawie zlecenia realizacji zadań publicznych w zakresie promocji, upowszechniania i rozwoju turystyki w roku 2009 w ramach otwartego konkursu ofert, zawarł w dniu 24 czerwca 2009 r. z (...) umowę nr (...) na realizację zadania: „(...) Spotkania (...)”.

Na podstawie art. 18 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie sprawozdanie z wykonania zadania publicznego należy sporządzić w terminie 30 dni po

upływie terminu, na który umowa została zawarta. W przypadku przedmiotowej umowy termin ten – określony dodatkowo w § 10 ust. 2 umowy - przypadał na 5 sierpnia 2009 r., natomiast sprawozdanie zostało nadane przesyłką poleconą w dniu 11 września 2009 r.

Będące przedmiotem umowy zadanie zostało zrealizowane zgodnie z zawartą umową, a sporządzone sprawozdanie spełniało wymogi określone w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie wzoru oferty realizacji zadania publicznego, ramowego wzoru umowy o wykonanie zadania publicznego i wzoru sprawozdania z wykonania tego zadania (Dz. U. Nr 264, poz. 2207).

Zawiadamiający wskazał, że, zgodnie z art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - zwanej dalej uondfp, nierozliczenie otrzymanej dotacji lub nieterminowe rozliczenie tej dotacji stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych, natomiast stosownie do art. 4 pkt 4 uondfp odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlegają osoby gospodarujące środkami publicznymi przekazanymi jednostkom niezaliczanym do sektora finansów publicznych.

Rzecznik I instancji, postanowieniem z dnia 13 maja 2010 r., wszczął w tej sprawie postępowanie wyjaśniające, a w dniu 14 czerwca 2010 r. skierował do Przewodniczącego Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) wnioszek o ukaranie karą upomnienia Obwinionego (Y).

Regionalna Komisja Orzekająca w (...) rozpatrzyła sprawę na rozprawie w dniu 23 listopada 2010 r. RKO uznała Obwinionego (Y) winnym nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego w okresie pełnienia funkcji Komandora (...) Klubu, w rozumieniu art. 9 pkt 2 polegającego na nieterminowym rozliczeniu dotacji w wysokości 10.000,00 zł udzielonej na mocy umowy z dnia 24 czerwca 2009 r., tj. z naruszeniem przepisów art. 18 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła kosztami postępowania w kwocie 271,67 zł.

W dniu 31 grudnia 2010 r., Obwiniony skierował do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych odwołanie od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w (...) z dnia 23 listopada 2010 r.

GKO, orzeczeniem z dnia 28 marca 2011 r. uchyliła zaskarżone orzeczenie Komisji I instancji i przekazała sprawę do ponownego rozpoznania.

GKO uznała, że zaskarżone orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej nie może być utrzymane w obiegu prawnym, wydane bowiem zostało z naruszeniem zasad odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. RKO nie wskazała, na podstawie, którego przepisu przypisała winę Obwinionemu. W uzasadnieniu orzeczenia nie odniesiono się do okoliczności faktycznych podnoszonych przez Obwinionego w postępowaniu przed RKO. Komisja I instancji nie ustaliła m. in. czy w oparciu o § 30 ust. 3 Statutu (...) wydane zostały przez zarząd regulaminy określające zakres działania, organizację oraz tryb pracy jego organów. Ta okoliczność mogła wyjaśnić zakres odpowiedzialności poszczególnych członków zarządu.

Zasadą w postępowaniu przed Główną Komisją Orzekającą jest rozpoznawanie odwołania na podstawie materiału dowodowego zebranego przez komisję orzekającą I instancji (art. 145 ust. 1 uodnfp). Zebrany w niniejszej sprawie materiał uniemożliwił GKO wydanie orzeczenia oceniającego odpowiedzialność Obwinionego.

Orzeczenie GKO z 28 marca 2011 r. wpłynęło do Regionalnej Komisji Orzekającej w (...) w dniu 18 kwietnia 2011 r.

W dniu 15 czerwca 2011 r. (w zarządzeniu mylnie wskazano datę 15 czerwca 2010 r.) Przewodniczący RKO, powołując się na art. 150 ust. 1 oraz art. 112 uodnfp, a także na orzeczenie GKO uchylające orzeczenie RKO o ukaraniu Pana (Y) karą upomnienia, zarządził zwrot wniosku o ukaranie w celu uzupełnienia. W szczególności wskazanie zakresu odpowiedzialności i uregulowań dotyczących ważności oświadczeń woli członków zarządu (...) Klubu, a także ustalenie, czy w oparciu o treść § 30 ust. 3 Statutu (...) Klubu wydane zostały regulaminy określające zakres działania, organizację oraz tryb pracy jego organów, w tym zarządu (w okresie przed popełnieniem zarzucanego czynu).

W dniu 25 sierpnia 2011 r. Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych w (...) wystąpił do Klubu z wezwaniem o udzielenie informacji w tej sprawie.

Pismem z dnia 14 września 2011 r., zarząd (...) Klubu poinformował, że w okresie od uchwalenia Statutu do dnia 11 września 2009 r. działał wyłącznie w oparciu o Statut i w tym czasie nie zostały wydane żadne regulaminy określające tryb pracy zarządu.

Następnie, postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r., Rzecznik wszczął postępowanie wyjaśniające wobec (X), pełniącego w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję skarbnika (...) Klubu. W przesłanych w dniu 31 stycznia 2012 r. wyjaśnieniach, Pan (X) poinformował, że rachunki i faktury dotyczące rozliczenia dotacji przekazał w dniu 27 lipca 2009 r. księgowej (...) Klubu. Ze względu na trudności we współpracy z komandorem (...), w dniu 27 sierpnia 2009 r. złożył rezygnację z funkcji skarbnika, pozostając tylko członkiem Klubu.

W dniu 24 lutego 2012 r. Rzecznik skierował do Przewodniczącego Regionalnej Komisji Orzekającej dwa wnioski o ukaranie, jeden dotyczący (...), pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję komandora (...) Klubu w (...) oraz drugi w sprawie (X) pełniącego w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję skarbnika Klubu. Obu Obwinionym Rzecznik zarzucił naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 9 pkt 2 uodnfp polegające na nierozliczeniu do dnia 5 sierpnia 2009 r. dotacji w wysokości 10 000,00 zł udzielonej na mocy umowy Nr (...) z dnia 24 czerwca 2009 r., tj. z naruszeniem art. 18 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. W odniesieniu do obu Obwinionych, Rzecznik wniósł o wymierzenie kary upomnienia.

RKO rozpoznała sprawę (X) na rozprawie w dniu 14 maja 2012 r., uznając Obwinionego winnym zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych i wymierzyła karę upomnienia.

Sprawę (Y), RKO rozpoznała na rozprawie w dniu 22 maja 2012 r. RKO uznała Obwinionego (Y) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, popełnionego w okresie pełnienia funkcji Komandora Klubu (...), w rozumieniu art. 9 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na

nieterminowym rozliczeniu dotacji w wysokości 10.000,00 zł udzielonej na mocy umowy z dnia 24 czerwca 2009 r., co naruszyło art. 18 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia.

RKO stwierdziła, że bezsporny jest fakt, iż dokonano naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 pkt 2 uondfp, ponieważ (...) Klub nieterminowo rozliczył dotację w wysokości 10 000 zł. Wynikający z umowy oraz z art. 18 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie termin rozliczenia dotacji w okresie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania upłynął 5 sierpnia 2009 r., a rozliczenie przesłano przesyłką poleconą nadaną w dniu 11 września 2009 r., po trzech kolejnych ponagleniach ze strony pracownika Urzędu Marszałkowskiego.

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że RKO nie zgodziła się ze stwierdzeniem Obwinionego, jakoby z umowy o udzielenie dotacji wynikał drugi termin złożenia sprawozdania. Wskazywany przez Obwinionego § 10 ust. 3 umowy dopuszczał wyłącznie możliwość podjęcia działań ze strony Urzędu Marszałkowskiego zmierzających do wyegzekwowania sprawozdania, do którego sporządzenia zobowiązany był (...) Klub. RKO uznała, że za nieterminowe rozliczenie dotacji odpowiedzialni są członkowie zarządu (...) Klubu: komandor (Y) i skarbnik (X), którzy reprezentując (...) Klub, podpisali umowę o udzielenie dotacji, i którym znany był, określony w umowie, termin jej rozliczenia.

Z § 35 Statutu Klubu, wynika, że do ważności oświadczeń dotyczących praw i obowiązków majątkowych Klubu wymagane jest współdziałanie dwóch osób: komandora lub wicekomandora oraz sekretarza lub skarbnika, względnie osób przez nich upoważnionych spośród członków zarządu. Obwiniony nie wskazał innych osób, które zostałyby przez zarząd upoważnione do złożenia sprawozdania końcowego z realizacji dotowanego zadania. Obwinionego (Y) ukarano, ponieważ podpisał umowę z Urzędem Marszałkowskim. Jak wykazano w toku postępowania wyjaśniającego, na podstawie § 30 Statutu Klubu nie zostały wydane żadne regulaminy określające zakres działania, organizację i tryb pracy zarządu.

Pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., Pełnomocnik Obwinionego wniósł odwołanie od orzeczenia RKO z 22 maja 2012 r., żądając uniewinnienia Obwinionego od zarzuczonego naruszenia dyscypliny finansów publicznych albo umorzenia postępowania wobec faktu, że stopień szkodliwości czynu jest znikomy. Z ostrożności wniósł alternatywnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Komisję I instancji.

W uzasadnieniu odwołania Obrońca podniósł, że postępowanie, w następstwie którego zostało wydane zaskarżone orzeczenie, toczyło się jako postępowanie ponowne, po uchyleniu przez GKO orzeczenia RKO z 23 listopada 2010 r., mocą którego Obwiniony uznany został winnym nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych i ukarany karą upomnienia. Obrońca przypomniał, że postępowanie odwoławcze wywołane przez stronę nie może przynieść dla niej skutków bardziej dolegliwych niż skutki orzeczeń zapadłych w postępowaniu toczącym się pierwszy raz przed Komisją Orzekającą I instancji. Zaskarżonym orzeczeniem z dnia 22 maja 2012 r. złamano tę zasadę, bowiem obecnie Obwiniony został uznany winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, zaś poprzednio winnym nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Obrońca podniósł, że RKO, z faktu podpisania przez Obwinionego umowy o udzielenie dotacji, wyciągnęła błędny wniosek, iż ten kto podpisał umowę odpowiada za

termin jej rozliczenia. Na ten problem Obrońca zwracał uwagę składowi orzekającemu RKO, ale bezskutecznie, bo RKO nie rozprawiła się z przedstawioną argumentacją.

Ponadto, w toku postępowania przed RKO, Obrońca podnosił zarzut znikomej szkodliwości dla finansów publicznych zarzuconego czynu, niestety Komisja nie odniosła się do tej kwestii. Zdaniem Obrońcy, Komisji I instancji wiadomym było, że żadna złotówka z dotacji nie została wydana przez (...) Klub niezgodnie z przeznaczeniem i finanse publiczne nie poniosły nawet najmniejszego uszczerbku. Rozliczeniu dotacji – tak pod względem formy, jak i treści - nic nie można było zarzucić. Opóźnienie w rozliczeniu dotacji wyniosło 39 dni, w tym – jak policzył Obrońca – 12 dni wolnych od pracy (soboty i niedziele). W ocenie Obwinionego takie opóźnienie można uznać za znikome, jeżeli uwzględni się fakt, że w (...) Klubie ani jedna osoba nie pobierała wynagrodzenia za swoją pracę.

W piśmie z dnia 11 września 2012 r., przy którym przekazane zostało oświadczenie Obwinionego o jego trudnej sytuacji materialnej i zaświadczenie o zarobkach, Obrońca podniósł dodatkowo zarzut przedawnienia karalności zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Rozpatrując odwołanie, Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

Wnioski o uniewinnienie Obwinionego lub umorzenie postępowania ze względu na znikomą szkodliwość czynu, jak też zarzut przedawnienia karalności nie zasługują na uwzględnienie.

Analiza zapisów umowy nr (...) zawartej w dniu 24 czerwca 2009 r. w (...) pomiędzy Województwem (...) (zleceniodawcą) a (...) Klubem (...) (zleceniobiorcą), wskazuje jednoznacznie, że sprawozdanie końcowe z wykonywania zadania złożone zostało nieterminowo. W § 10 ust. 2 umowy przewidziano bowiem, że sprawozdanie końcowe z wykonywania zadania, zleceniobiorca (tj. (...) Klub) zobowiązuje się złożyć w terminie do 5 sierpnia 2009 r. Wbrew twierdzeniu odwołującego się umowa nie przewiduje dwóch terminów złożenia sprawozdania końcowego.

W toku postępowania przed Rzecznikiem i Komisją I instancji Obwiniony wskazywał, że umowa – w § 10 ust. 3 - przewidywała drugi termin złożenia sprawozdania końcowego. Tymczasem zapis § 10 ust. 3 umowy odnosi się do § 10 ust. 1 tejże umowy, zgodnie z którym zleceniodawca może żądać częściowych sprawozdań z wykonania zadania. Natomiast zgodnie z § 10 ust. 3 umowy w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania (wskazanego w ust. 1, a więc częściowego), zleceniodawca wzywa pisemnie zleceniobiorcę do jego złożenia. Niezastosowanie się do wezwania może być podstawą do przeprowadzenia kontroli, której skutkiem może być rozwiązanie umowy.

Kolejność jednostek redakcyjnych § 10 umowy nie jest fortunna i mogła przyczynić się do błędnego jej rozumienia, jednak uważna analiza nie pozwala mieć wątpliwości, że jedynym wskazanym w umowie terminem złożenia przez (...) Klub sprawozdania końcowego był 5 sierpnia 2009 r. Przedstawienie tego sprawozdania 11 września 2009 r. stanowiło naruszenie art. 18 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zgodnie z którym sprawozdanie z wykonania zadania publicznego określonego w umowie należy sporządzić w terminie 30 dni po upływie terminu, na który umowa została zawarta.

Nierozliczenie w terminie otrzymanej dotacji stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 9 pkt 2 uoandfp.

Statut (...) Klubu (...) stanowi, że organem władzy Klubu działającym pomiędzy walnymi zebraniem członków jest zarząd składający się z 5 osób tj. Komandora, Wicekomandora ds. Technicznych, Wicekomandora ds. szkoleniowych, Skarbnika oraz Sekretarza. Do ważności oświadczeń dotyczących praw i obowiązków majątkowych Klubu wymagane jest współdziałanie dwóch osób: Komandora lub Wicekomandora oraz Skarbnika lub Sekretarza (§ 35 Statutu).

Zarząd (...) Klubu, w okresie od dnia uchwalenia Statutu do dnia 11 września 2009 r., działał wyłącznie na podstawie regulacji w nim zawartych, albowiem nie uchwalił – na podstawie § 30 ust. 3 Statutu - regulaminów określających zakres działania, organizację oraz tryb pracy zarządu. Brak regulaminów nie może jednak oznaczać braku odpowiedzialności lub odpowiedzialności zbiorowej wszystkich członków zarządu, jak sugeruje Obrońca.

Statut wyraźnie sytuuje wiodącą rolę Komandora Klubu. Skoro do ważności oświadczeń woli wymagane jest współdziałanie dwóch osób: Komandora lub Wicekomandora oraz Skarbnika lub Sekretarza, to trafnie RKO wskazała Komandora Klubu (Y), jako osobę wykonującą w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków, a więc osobę, która stosownie do art. 4 ust. 1 pkt 4 uoandfp ponosi odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W konkretnych okolicznościach ze Statutu wynika odpowiedzialność Komandora Klubu, a nie Wicekomandora ds. technicznych lub ds. szkoleniowych. Odpowiedzialność (Y) wynika ze sprawowanej przez niego funkcji Komandora, a nie z faktu podpisania przez niego umowy dotacji. Nawet gdyby tę umowę podpisał Wicekomandor, to i tak obowiązek terminowego rozliczenia dotacji ciążyłby przede wszystkim na Komandorze. Bez wątpienia natomiast podpisanie umowy przez (Y) dowodzi, że wiedział o obowiązku rozliczenia dotacji w określonym terminie i ostatecznie to on podpisał - dokonane po terminie - rozliczenie dotacji. Nie ulega wątpliwości, że Obwiniony nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku złożenia sprawozdania z wykonania zadania publicznego, do czego był zobligowany podpisaną umową, naruszając w ten sposób regulację art. 18 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Obwiniony miał możliwość innego zachowania, które pozwoliłoby uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

GKO nie podziela stanowiska Obrońcy, że czyn przypisany Obwinionemu jest czynem o znikomej szkodliwości dla finansów publicznych. Ustawa poddaje stopniowaniu szkodliwość czynu dla finansów publicznych, wiążąc z oceną stopnia szkodliwości określone skutki prawne. GKO nie może uznać za czyn o znikomej szkodliwości dla finansów publicznych nierozliczenia otrzymanej dotacji przez okres ponad dwukrotnie dłuższy niż 30-dniowy okres wskazany w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w tym ponad miesiąc po telefonicznym ponagleniu przez pracownicę Zarządu Województwa, które nastąpiło już 10 sierpnia 2009 r. Należy dodać, że sprawozdanie z realizacji dotowanego zadania publicznego zostało przesłane przez Obwinionego dopiero po kilkakrotnych interwencjach pracowników Dotującego.

Obwiniony i jego Obrońca podnoszą, że dotacja została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem, jej rozliczenie było merytorycznie prawidłowe, a w (...) Klubie ani jedna

osoba nie pobierała wynagrodzenia za swoją pracę. Abstrahując od tego, że prawidłowe wykorzystanie i rozliczenie dotacji było oczywistym obowiązkiem zleceniobiorcy, należy stwierdzić, że wskazane okoliczności nie dowodzą znikomej szkodliwości czynu dla finansów publicznych. Okoliczności te GKO wzięła pod uwagę odstępując od wymierzenia Obwinionemu kary. Uwzględniono, stosownie do art. 36 ust. 1 uondfp, okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych oraz wykazane w przesłanych do GKO dokumentach warunki osobiste Obwinionego, w tym jego bardzo trudną sytuację materialną.

Odnosząc się do wniosku o nieobciążanie Obwinionego kosztami postępowania z uwagi na jego sytuację materialną, GKO stwierdza, że nie ma prawnych możliwości rozpatrywania tego wniosku. Przepisy art. 167 uondfp nie dają możliwości odstąpienia od obciążenia kosztami postępowania.

GKO nie uwzględniła – jako oczywiście bezpodstawnego – zarzutu przedawnienia karalności naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Naruszenie dyscypliny finansów publicznych w (...) Klubie nastąpiło w dniu 6 sierpnia 2009 r., tj. w dniu następującym po upływie terminu, w którym należało złożyć sprawozdanie (art. 21 uondfp). Stosownie zaś do art. 38 ust. 1 uondfp karalność naruszenia dyscypliny finansów publicznych ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Jednoznacznie zatem ustawa stanowi, że karalność naruszenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia okresu 3 lat od czasu popełnienia naruszenia. Oznacza to w konsekwencji wydłużenie do pięciu lat przedawnienia dochodzenia odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, jeżeli w okresie 3 lat od popełnienia czynu wszczęto postępowanie. W niniejszej sprawie Rzecznik wszczął postępowanie wyjaśniające w dniu 13 maja 2010 r., zatem termin przedawnienia karalności naruszenia popełnionego 6 sierpnia 2009 r. upływa 5 sierpnia 2014 r.

Odnosząc się do tezy obrońcy, że obecne postępowanie przed Regionalną Komisją Orzekającą przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) zakończone orzeczeniem z 22 maja 2012 r. sygn. akt (...), którym uznano (Y) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, przyniosło dla niego skutki bardziej dolegliwe niż skutki - zapadłego w pierwszym postępowaniu – orzeczenia, którym został uznany winnym nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, GKO stwierdziła, co następuje.

W dniu 11 lutego 2012 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1429). Wskazaną ustawą uchylono art. 22 uondfp dzielący czyny stanowiące naruszenie dyscypliny finansów publicznych na popełnione umyślnie i nieumyślnie. Podstawą odpowiedzialności – stosownie do art. 19 ust. 2 uondfp – pozostaje wina.

Stosownie do art. 24 ust. 1 uondfp, jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawy. W analizowanej sprawie nie można uznać, że ustawa poprzednio obowiązująca była względniejsza dla Obwinionego. Wobec powyższego należy stosować ustawę obowiązującą w czasie orzekania, tj. w wersji obowiązującej od 11 lutego 2011 r. W związku z powyższym, Komisja I instancji trafnie z opisu czynu przypisanego Obwinionemu wyeliminowała kwalifikację zachowania jako nieumyślne, bowiem brak jest obecnie podstawy prawnej do kwalifikowania zachowań jako

umyślne lub nieumyślne. Nie ulega natomiast wątpliwości, że RKO winna była – w uzasadnieniu orzeczenia – wyjaśnić tę kwestię i wyraźnie wskazać, które przepisy ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zastosowała.

GKO jest obowiązana wskazać uchybienia popełnione przez Regionalną Komisję Orzekającą w (...) podczas rozpatrywania sprawy przekazanej do ponownego rozpoznania orzeczeniem GKO z 28 marca 2011 r. Stosownie do art. 152 uondfp do postępowania obejmującego ponowne rozpoznanie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją orzekającą, przy czym w miejsce odczytania wniosku o ukaranie na rozprawie członek składu orzekającego, wyznaczony przez przewodniczącego komisji orzekającej, przedstawia sprawozdanie z dotychczasowego przebiegu postępowania. Tymczasem Przewodniczący RKO postanowieniem z dnia 15 czerwca 2011 r. (w postanowieniu zresztą błędnie podano 2010 r.) zarządził zwrot wniosku o ukaranie Rzecznikowi, wskazując jako podstawę prawną art. 150 ust. 1 oraz art. 112 uondfp. Żaden ze wskazanych przepisów nie mógł być podstawą do przekazania sprawy Rzecznikowi. Zgodnie z art. 150 ust. 1 uondfp, komisja orzekająca, której została przekazana sprawa do ponownego rozpoznania, orzeka w granicach, w jakich nastąpiło przekazanie, zaś przepis art. 112 uondfp dotyczy kontroli wstępnej wniosku o ukaranie. Wniosek może zostać zwrócony organowi, który z nim wystąpił (w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania) wyłącznie wtedy, gdy nie odpowiada wymogom określonym w art. 110 ust. 1 i 2 uondfp. Takie okoliczności nie zachodziły, a postanowienie Przewodniczącego RKO nie znajdowało podstaw prawnych.

RKO winna była wskazać sposób uzupełnienia dowodów lub uzupełnić dowody z urzędu, stosownie do art. 128 ust. 2 i 3 uondfp.

Wnioski o ukaranie Pana (Y) i Pana (X) winny były być rozpatrzone łącznie. Taki obowiązek jednoznacznie wynika z art. 79 ust. 1 uondfp. Łączne rozpoznanie sprawy bez wątplenia pozwoliłoby na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie ewentualnych sprzeczności w zeznaniach Obwinionych.

Jednocześnie GKO zwraca uwagę na nieuzasadnioną przewlekłość w rozpoznaniu sprawy oraz lakoniczne uzasadnienie orzeczenia, nie zawsze odnoszące się do argumentacji Obwinionego.

Brak jednoznacznego wskazania w sentencji orzeczenia naruszonego przepisu ustawy oraz czasu popełnienia czynu (art. 135 ust. 3 pkt 1 uondfp), jak też fakt odstąpienia przez GKO od wymierzenia kary, spowodowały konieczność uchylecia orzeczenia Komisji I instancji w całości i sformułowania na nowo sentencji.